

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Den gældende lov om realkreditinstitutter er oprindelig fra 1970 og findes nu som lovbekendtgørelse nr. 571 af 15. august 1989. Realkreditinstitutternes virksomhed reguleres desuden ved lov om indeksregulerede realkreditlån fra 1982, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 15. august 1989.

Lovforslaget tilsigter for det første at opfylde forpligtelserne i henhold til EF, idet det gennemfører følgende EF-direktiver:

- 1. direktiv af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (77/780/EØF) (herefter kaldet 1. samordningsdirektiv),
- direktiv om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag (83/350/EØF),
- direktiv om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (86/635/EØF) (herefter kaldet årsregnskabsdirektivet), og
- direktiv om kreditinstitutters egenkapital (89/299/EØF) (herefter kaldet egenkapitaldirektivet).

Lovforslaget tager desuden hensyn til to EF-direktivforslag, som EF's Ministerråd i juni 1989 vedtog fælles holdning til. Det drejer sig om

- forslag til andet direktiv om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF (herefter kaldet forslag til 2. samordningsdirektiv), og
- forslag til direktiv om solvensnøgletal for kreditinstitutter (herefter kaldet forslag til solvensnøgletalsdirektiv).

Efter enstemmig vedtagelse af fælles holdning til de to direktivforslag skal de i henhold til EØF-traktaten forelægges EF-Parlamentet igen, inden de endeligt kan vedtages. Det er næppe sandsynligt, at forslagene ændres væsentligt indholdsmæssigt, hvorfor det er fundet hensigtsmæssigt at udarbejde lovforslaget i overensstemmelse med principperne i de to di-

rektivforslag. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at forslaget til 2. samordningsdirektiv er hovedhjørnestenen i de direktiver, der inden udgangen af 1992 skal gennemføre det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Det må anses for væsentligt af hensyn til realkreditinstitutternes fremtidige konkurrencestilling at tilpasse lovgivningen hertil allerede nu.

Lovforslaget indeholder for det andet en række ændringer i forhold til den gældende realkreditlovgivning, som ikke i sig selv er påkrævede ifølge ovennævnte direktiver og direktivforslag. Disse ændringer, der tillige har karakter af forenklinger og liberaliseringer, bl.a. af udlånsbestemmelserne, tilsigter at tilpasse lovgivningen til den ændrede konkurrencesituation på de finansielle markeder som følge af gennemførelsen af direktiverne. Disse ændringer er udformet på baggrund af bl.a. anbefalingerne i to udvalgsredegørelser fra foråret 1987. Det drejer sig om det såkaldte Zacchi-udvalgs redegørelse 'Den fremtidige realkreditlovgivning' fra maj 1987 og betænkningen 'Brancheglidning i den finansielle sektor' (betænkning nr. 1108) fra juni 1987.

Lovforslaget tager udgangspunkt i den gældende arbejdsdeling inden for det finansielle system mellem pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt forsikringssselskaber og pensionskasser. Samtidig søger lovforslaget at tilpasse de fremtidige rammer for realkreditinstitutternes virksomhed til de ændrede vilkår på realkreditmarkedet og til det finansielle systems mere dynamiske billede, hvor nye produkter og organisations- og samarbejdsformer er dukket op inden for de senere år.

På de områder, hvor det er relevant, er bestemmelserne udformet, således at de er parallelle i forhold til den øvrige finansielle lovgivning.

Endelig samler lovforslaget for det tredje lovgivningens bestemmelser om realkreditinstitutternes virksomhed i én lov, idet lovforslaget omfatter såvel udlånsbestemmelser for nominelt forrentede lån (nominallån) som for indeksregulerede realkreditlån. Dette sker ved en sammenskrivning af lov om realkreditinstitutter og lov om indeksregulerede realkreditlån.